

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Definicja urzędnika przemysłowego, wyrok WSA w Gliwicach z 30 września 2020 r., sygn. akt I SA/GI 747/20 _____ 3

Przesłanki uznania zespołu składników majątkowych za zorganizowaną część przedsiębiorstwa (ZCP) w rozumieniu ustawy VAT, wyrok NSA z 1 października 2020 r., sygn. I FSK 12/18 _____ 3

Definicja urządzenia przemysłowego, wyrok WSA w Gliwicach z 30 września 2020 r., sygn. akt I SA/GI 747/20

Przedmiotem rozstrzygnięcia w opisywanej sprawie była interpretacja indywidualna wydana na rzecz podmiotu zajmującego się świadczeniem usług na rzecz przedsiębiorstw wydobywczych. Wnioskodawca zamierzał wykorzystywać do świadczenia usług wozy wierzące i ładowarki samojezdne najmowane od podmiotu z siedzibą w Czechach. Pytanie wnioskodawcy dotyczyło tego, czy najmowane urządzenia stanowią urządzenia przemysłowe w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Zdaniem wnioskodawcy, omawiane urządzenia nie stanowią urządzeń przemysłowych, ponieważ działalność realizowana przez wnioskodawcę polega na wsparciu działalności kopalń, a nie samodzielnej działalności przemysłowej (wydobywczej).

Dyrektor KIS nie zgodził się ze stanowiskiem podatkownika twierdząc, że urządzenia opisane we wniosku stanowią urządzenia przemysłowe.

WSA w Gliwicach zgodził się z Dyrektorem KIS i oddalił skargę. W ustnym uzasadnieniu sąd podkreślił, że dla kwalifikacji urządzeń nie ma znaczenia rodzaj działalności wykonywanej przez podmiot, który z nich korzysta. Jednocześnie, należy odnieść się do cech konstrukcyjnych samych urządzeń, które powinny wskazywać, że urządzenie jest przeznaczone do wykorzystania w przemyśle. Dodatkowo, zdaniem sądu, kwalifikacja urządzeń na gruncie KŚT pozostaje bez znaczenia dla ich kwalifikacji dla potrzeb podatku u źródła.

Komentarz eksperta

Z uwagi na niedookreślony i potencjalnie szeroki zakres pojęcia „urządzenie przemysłowe”, wciąż toczą się spory obejmujące poszczególne składniki majątku. W omawianej sprawie sąd uznał za decydujące przeznaczenie sprzętu do działalności przemysłowej (wydobywczej) wynikające z jego cech konstrukcyjnych. Podejście przyjęte przez sąd wydaje się prawidłowe w kontekście omawianej sprawy, ponieważ przyjęcie stanowiska podatkownika powodowałoby

różne traktowanie tych samych urządzeń w zależności od tego, czy wykorzystywane są przez przedsiębiorstwo przemysłowe, czy jego podwykonawcę.

Niezależnie od powyższego, chciałbym zwrócić uwagę, że sądy administracyjne w różny sposób próbują zdefiniować urządzenie przemysłowe. Przykładowo, WSA w Warszawie w wyroku z dnia 22 czerwca 2020 r. (sygn. akt III SA/Wa 1456/19) stwierdził, iż urządzenie przemysłowe to składnik majątku pełniący pomocniczą funkcję w ramach procesu przemysłowego rozumianego jako ciąg działań mechanicznych lub chemicznych służących do masowej produkcji towarów. Jednocześnie, WSA we Wrocławiu w wydanym kilka miesięcy wcześniej wyroku z dnia 18 grudnia 2019 r. (sygn. akt I SA/Wr 721/19) stwierdził, iż urządzeniami przemysłowymi mogą być także urządzenia wykorzystywane w procesach budowlanych.

Mając na uwadze powyższe, kwalifikacja konkretnego urządzenia jako urządzenia przemysłowego może powodować istotne trudności, których rozwiązania nie ułatwia brak spójnego podejścia do problemu przez sądy administracyjne. Zatem, pomimo wieloletnich sporów, w wielu sytuacjach podatnicy nadal pozostają w niepewności co do tego, czy w danej sytuacji są zobowiązani do pobrania podatku u źródła.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Przesłanki uznania zespołu składników majątkowych za zorganizowaną część przedsiębiorstwa (ZCP) w rozumieniu ustawy VAT, wyrok NSA z 1 października 2020 r., sygn. I FSK 12/18

NSA powołując się na orzecznictwo TSUE (wyrok TSUE z 10 listopada 2011 r. w sprawie C-444/10) uznał, że aby odpowiedzieć na pytanie, czy dany zespół składników material-

nych i niematerialnych stanowi ZCP, należy w pierwszej kolejności ustalić charakter prowadzonej działalności gospodarczej. Następnie należy ocenić, czy przekazany majątek jest na tyle kompletny, że może stanowić „bazę”, na podstawie której nabywca jest zdolny prowadzić tego rodzaju działalność gospodarczą.

Patrząc z tej perspektywy, NSA stwierdził, że majątek przekazany przez związek gmin stanowił podstawę do tego, aby w oparciu o ten majątek prowadzona była działalność gospodarcza w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi. Organ podatkowy nie wskazał natomiast żadnych argumentów, które pozwalałyby uznać, że w oparciu o ten majątek wykonywanie działalności w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi jest niemożliwe (tj. brak określonych składników, sposobu zorganizowania, powiązań funkcjonalnych etc.).

Komentarz eksperta

Rozstrzygnięcie NSA należy ocenić pozytywnie. Przy weryfikacji, czy dany zespół składników stanowi ZCP w rozumieniu przepisów VAT, kluczowym kryterium powinna być zdolność tego ZCP do kontynuowania działalności gospodarczej danego rodzaju u nabywcy. Takie podejście pozostaje również spójne przede wszystkim z celem, dla osiągnięcia którego wyłączono z zakresu przedmiotowego opodatkowania VAT transakcje prowadzące do zbycia ZCP.

PRZEMYSŁAW GACH
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT odpłatnego zbycia prawa do zwrotu dopłaty wniesionej do spółki z o.o., wyrok NSA z 29 września 2020 r., sygn. II FSK 1288/18	6
Kwestia stosowania art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do kosztów związanych z marketingiem i komercjalizacją budynków (lokali) oraz z zarządzaniem nieruchomościami projektu oraz obsługą posprzedażową tego projektu, wyrok NSA z 29 września 2020 r., sygn. II FSK 3651/18	6
Zwolnienie z VAT odnośnie do usług pośrednictwa przy zawieraniu umów w zakresie realizacji PPK, wyrok WSA w Gliwicach z 29 września 2020 r., sygn. I SA/GL 630/20	7
Ustalenie wartości początkowej stanowiącej podstawę opodatkowania dla podatku od przychodów z budynku zgodnie z art. 24b ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 29 września 2020 r., sygn. III SA/WA 79/20	7
Opłata wstępna pobierana na poczet kompleksowej usługi oprawy gastronomicznej realizowanej w ramach organizacji imprezy okolicznościowej stanowi zaliczkę w rozumieniu art. 19a ust. 8 ustawy VAT, wyrok WSA w Krakowie z 30 września 2020 r., sygn. I SA/KR 602/20	7

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT odpłatnego zbycia prawa do zwrotu dopłaty wniesionej do spółki z o.o., wyrok NSA z 29 września 2020 r., sygn. II FSK 1288/18

Dopłata oraz prawo do jej zwrotu są ściśle związane z udziałem w spółce z o.o. i przysługują zawsze uprawnionemu z udziału wspólnikowi, toteż prawa do zwrotu dopłaty nie można zbyć odrębnie od udziału. Innymi słowy, skoro w udziale jest zawarte prawo do zwrotu dopłaty to przez samą czynność zbycia udziału dochodzi również do zbycia wierzytelności o ewentualny zwrot dopłat. Oczywiście strony mogą kształtować dowolnie swoje operacje gospodarcze (ekonomiczne), ale nie mogą nimi zmieniać bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa podatkowego, które w tym zakresie są powiązane z przepisami Kodeksu spółek handlowych.

Odnosnie do kosztów dotyczących wniesienia dopłaty ustawodawca wypowiedział się w ustawie podatkowej (art. 16 ust. 1 pkt 53 ustawy CIT), a zatem umowa nie może zmieniać przepisów bezwzględnie obowiązującego prawa podatkowego.

W konsekwencji należy zaakceptować stanowisko organu, że skoro nie miał miejsca (bo w świetle przepisów prawa nie mógł mieć) obrót wierzytelnością, rozumiany w sposób przedstawiony przez spółkę, tj. obrót prawem do zwrotu dopłaty, nie można wobec tego mówić o rozpoznawaniu z tego tytułu jakichkolwiek kosztów uzyskania przychodów.

Kwestia stosowania art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do kosztów związanych z marketingiem i komercjalizacją budynków (lokali) oraz z zarządzaniem nieruchomościami projektu oraz obsługą posprzedażową tego projektu, wyrok NSA z 29 września 2020 r., sygn. II FSK 3651/18

Koszty związane z marketingiem i komercjalizacją budynków (lokali) oraz z zarządzaniem nieruchomościami projektu oraz obsługą posprzedażową tego projektu nie są ponoszone w związku z realizacją konkretnego projektu nieruchomościowego, nie można ich zatem powiązać bezpośrednio z wytworzeniem lub nabyciem przez podatnika towaru lub świadczeniem usługi.

Przepis art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT stanowi, iż: Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do: kosztów usług, opłat i należności, o których mowa w ust. 1, zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z wytworzeniem lub nabyciem przez podatnika towaru lub świadczeniem usług. Czyli w tym przypadku mamy dyrektywę interpretacyjną czyli zwrot normatywny w ujęciu językowym – „bezpośrednio związanych z wytworzeniem”. Gdyby ustawodawca w art. 15 ust. 11 pkt 1 ustawy CIT użył sformułowania „kosztów związanych z inwestycją” (lub podobnego sformułowania) - wtedy nikt nie miałby wątpliwości, że sporne wydatki można uznać jako wyłączone z kosztów ograniczenia, o którym mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Zwolnienie z VAT odnośnie do usług pośrednictwa przy zawieraniu umów w zakresie realizacji PPK, wyrok WSA w Gliwicach z 29 września 2020 r., sygn. I SA/GL 630/20

Spółka może skorzystać ze zwolnienia z VAT w oparciu o art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy VAT w związku ze świadczeniem usług pośrednictwa na rzecz instytucji finansowej, które polegają na pozyskiwaniu klientów do zawarcia umów o zarządzanie PPK, a następnie umów o prowadzenie PPK. Spółka doprowadza bowiem najpierw do zawarcia umowy o zarządzanie PPK pomiędzy instytucją finansową a podmiotem zatrudniającym, a następnie wskutek wysiłków podejmowanych przez nią pracodawca podpisuje z instytucją finansową umowy o prowadzenie PPK w imieniu i na rzecz pracowników będących uczestnikami PPK.

Ustalenie wartości początkowej stanowiącej podstawę opodatkowania dla podatku od przychodów z budynku zgodnie z art. 24b ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 29 września 2020 r., sygn. III SA/WA 79/20

Z uzasadnienia do projektu ustawy wprowadzającej art. 24b do ustawy CIT wynika, że wartość o której mowa w art. 24b ust. 3 ustawy CIT jest wartością brutto, nie pomniejszoną o dokonane odpisy amortyzacyjne. Wartość ta uwzględnia jednak zwiększenie wynikające z ulepszenia środka trwałego.

W związku z powyższym wartość początkowa środka trwałego na pierwszy dzień każdego

miesiąca powinna być ustalana z pominięciem dokonanych odpisów amortyzacyjnych, a z uwzględnieniem ulepszeń, odłączenia części składowych, itp.

Opłata wstępna pobierana na poczet kompleksowej usługi oprawy gastronomicznej realizowanej w ramach organizacji imprezy okolicznościowej stanowi zaliczkę w rozumieniu art. 19a ust. 8 ustawy VAT, wyrok WSA w Krakowie z 30 września 2020 r., sygn. I SA/KR 602/20

W przedmiotowej sprawie otrzymywana przez spółkę opłata wstępna jest zaliczką w rozumieniu art. 19a ust. 8 ustawy VAT, dokonywana jest bowiem na poczet konkretnej transakcji - kompleksowej usługi oprawy gastronomicznej realizowanej w ramach organizacji imprezy okolicznościowej. Spółka w sposób jednoznaczny jest w stanie określić rodzaj usługi, miejsce jej świadczenia, stawkę podatku. Okoliczności tej nie zmienia fakt, że przedmiotowa usługa kompleksowa podlega opodatkowaniu stawką obniżoną w wysokości 8% VAT, z wyjątkiem towarów wymienionych w załączniku nr 7 do rozporządzenia MF z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych, które podlegają opodatkowaniu 23% stawką VAT.

W konsekwencji otrzymanie przez spółkę opłaty wstępnej powinno być, zgodnie z art. 106b ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, udokumentowane fakturą.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Moment zaliczenia strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych kredytów/pożyczek do kosztów uzyskania przychodów banku , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 września 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.243.2020.1.MK	9
Skutki podatkowe w PCC zapłaty wynagrodzenia zmiennego wynikającego z umowy sprzedaży akcji , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 września 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.248.2020.1MD	9
Skutki podatkowe w VAT wdrożenia systemu dofinansowania do zestawów obiadowych dla pracowników , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.239.2020.1.TK	10
Kwestia ustalenia czy czynności realizowane na podstawie umów dystrybucji, stanowią transakcję kontrolowaną zawartą z Towarzystwami Funduszy Inwestycyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 września 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.163.2020.1.AM	11
Kwestia określenia czy orzeczone przez sąd wynagrodzenie za wykonane roboty budowlane podlega podatkowi VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.336.2020.1.DM	12
Kwestia opodatkowania VAT realizowania na rzecz województwa zadań polegających na wspieraniu i promowaniu jego rozwoju poprzez wprowadzenie na rynek regionalny instrumentów finansowych asygnowanych na realizację celów polityki rozwoju województwa , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 września 2020 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.494.2020.1.JSZ	13

Moment zaliczenia strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych kredytów/pożyczek do kosztów uzyskania przychodów banku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 września 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.243.2020.1.MK

Z opisu sprawy wynika, że bank w każdym przypadku nadużycia finansowego gromadzi i przechowuje pełną dokumentację dotyczącą takiego przypadku, w tym korespondencję z organami ścigania, ewentualne postanowienie o umorzeniu postępowania z powodu niewykrycia sprawcy oraz dokumenty sporządzone przez sądy w ramach prowadzonych postępowań.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, że dopiero w momencie zakończenia postępowania sądowego i uzyskania rozstrzygnięcia organów ścigania bank może w sposób pewny wskazać, że strata ma charakter nieodwracalny i dysponować dokumentem kończącym wskazane postępowanie spełniającym warunki właściwego dokumentowania. Zatem, prawidłowe jest stanowisko prezentowane przez bank, zgodnie z którym jest on uprawniony do zaliczania do kosztów uzyskania przychodów strat w środkach obrotowych (środkach pieniężnych) powstających wskutek działalności przestępczej, tj. wyłudzeń kredytów/pożyczek będących wynikiem oszustwa polegającego na „kradzieży tożsamości”.

Przechodząc natomiast do kwestii potrącalności kosztów uzyskania przychodów należy wskazać na przepisy art. 15 ust. 4d i ust. 4e ustawy CIT. Należy zaznaczyć, że podstawą do ujmowania kosztu w rachunku podatkowym są dokumenty potwierdzające definitywne poniesienie wydatku. W przedstawionym opisie sprawy, będzie to otrzymane przez bank postanowienie o umorzeniu śledztwa, wtedy bowiem urzędowo zostało poświadczono, że odzyskanie wpłaconych środków nie jest możliwe (wobec niewykrycia

sprawcy bank nie może podejmować działań zmierzających do odzyskania utraconych środków pieniężnych).

W świetle powyższego stanowisko banku wskazujące, że datą w jakiej bank jest uprawniony do rozpoznania kosztów podatkowych z tytułu ww. straty jest moment odpisania takiej wierzytelności z ksiąg banku w związku z zakończeniem się postępowania, w wyniku którego organom ścigania nie udało się wykryć sprawcy oszustwa, który był jednocześnie rzeczywistym beneficjentem kredytu/pożyczki wypłaconej przez bank” – jest także prawidłowe.

Skutki podatkowe w PCC zapłaty wynagrodzenia zmiennego wynikającego z umowy sprzedaży akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 września 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.248.2020.1MD

Dla prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania PCC rozstrzygające znaczenie ma wyłącznie wartość rynkowa sprzedawanych praw majątkowych ustalona na dzień zawarcia umowy, a bez znaczenia w tym zakresie pozostają ewentualne zmiany ceny sprzedaży następujące już po dokonaniu transakcji. Z tej przyczyny też, wynagrodzenie zmienne które spółka może wypłacać po transakcji nie będzie stanowić podstawy opodatkowania PCC, gdyż nie wchodziło ono do bazy służącej kalkulacji podstawy opodatkowania w momencie powstania obowiązku podatkowego. Wynagrodzenie zmienne nie było znane na moment zawarcia umowy, a jego charakter (uzależnione od rezultatu) wskazuje, że było uzależnione od czynników występujących już po transakcji. W rezultacie, spółka nie powinna płacić PCC od wynagrodzenia zmiennego.

Reasumując, wszelkie zmiany wynagrodzenia po transakcji wynikające z czynników zaistniałych po transakcji (wynagrodzenie zmienne czy tzw. earn-out) nie stanowią podstawy opodatkowania PCC.

Skutki podatkowe w VAT wdrożenia systemu dofinansowania do zestawów obiadowych dla pracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.239.2020.1.TK

1) Z opisu sprawy wynika, że spółka podjęła starania zmierzające do otwarcia stołówki przykładowej. Spółka zamierza podpisać umowę o współpracy z operatorem gastronomicznym. Na podstawie zapisów tej umowy spółka odda w najem na okres nie krótszy aniżeli 3 lata obiekt stołówki. Z tego tytułu spółka będzie obciążała operatora gastronomicznego stosowną kwotą czynszu miesięcznego. Strony postanowiły w umowie, że operator będzie dokonywał m.in. sprzedaży zestawów obiadowych (ZO) oraz będzie dostarczał także inne posiłki bezpośrednio na rzecz pracowników spółki. Strony w umowie współpracy wprowadziły także mechanizm, który ma zagwarantować dla operatora określony poziom rentowności. Strony ustaliły, że w związku z zobowiązaniami przyjętymi przez operatora, a także za gotowość do świadczenia usług dodatkowych jak powyżej spółka zobowiązuje się płacić do operatora miesięczną ryczałtową opłatę. Płatność ta będzie rozliczana na podstawie faktury VAT, płatnej z dołu co miesiąc na rachunek operatora. Z opisu sprawy wynika, że stroną umowy o świadczenie usług gastronomicznych jest pracownik, który uiszcza za nią należność z uwzględnieniem dofinansowania do ZO, które wynika z umowy pomiędzy świadczącym usługę (operatorem) a wnioskodawcą.

W analizowanej sprawie spółka reguluje jedynie brakującą należność za wyświadczoną na rzecz jego pracowników usługę gastronomiczną. Zatem, w żadnym momencie nie dochodzi pomiędzy spółką a jego pracownikami do świadczenia usług. Przekazanie operatorowi środków pieniężnych tytułem udzielonego dofinansowania do ZO nie dotyczy świadczenia mającego charakter usługi, lecz jest świadczeniem pieniężnym.

Pieniądze jako środek płatniczy nie są towarem i nie mieszczą się w granicach definicji „towaru”, zawartej w art. 2 pkt 6 ustawy VAT, tym samym ich przekazanie nie podlega opodatkowaniu VAT.

W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie fakt uregulowania przez spółkę należności w wysokości dofinansowania do ZO, nie powoduje, że po stronie spółki dochodzi do świadczenia usług lub dostawy towarów na rzecz pracowników. Tym samym, czynność ta nie podlega u spółki uregulowaniom ustawy VAT.

2) Wypłacana przez spółkę na rzecz operatora kwota z tytułu nieosiągnięcia przez operatora minimum sprzedażowego ZO stanowi wynagrodzenie w zamian za jego określone zachowanie, (tj. pozostawanie w gotowości do świadczenia usług gastronomicznych na rzecz pracowników spółki), na podstawie ustalonego stosunku prawnego jakim jest zawarta pomiędzy stronami umowa. Spełniona zatem została przesłanka istnienia związku pomiędzy zapłatą, a otrzymaniem świadczenia wzajemnego, co jest warunkiem koniecznym do uznania, że wypłata tej kwoty podlega opodatkowaniu VAT.

Zatem, wypłacana przez spółkę na rzecz operatora kwota za pozostawanie w gotowości do świadczenia usług gastronomicznych na rzecz pracowników spółki, stanowi wynagrodzenie za świadczenie usługi w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT podlegające opodatkowaniu VAT, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. W konsekwencji operator będzie zobowiązany do udokumentowania otrzymanego wynagrodzenia fakturą VAT. Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT spółce będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z wystawionej przez operatora faktury VAT obciążającej go ewentualną opłatą za zbyt niską sprzedaż ZO w danym miesiącu, gdyż zostanie spełniony podstawowy warunek uprawniający do odliczenia podatku VAT – poniesiony wydatek będzie miał związek z działalnością gospodarczą opodatkowaną VAT.

Kwestia ustalenia czy czynności realizowane na podstawie umów dystrybucji, stanowią transakcję kontrolowaną zawartą z Towarzystwami Funduszy Inwestycyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 września 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.163.2020.1.AM

W celu pozyskania nowego źródła przychodów oraz rozszerzenia oferty produktowej o nowe instrumenty finansowe, bank zawarł umowy dystrybucji jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych funduszy, będących podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Uczestnikami funduszy są osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Uczestnicy nie odpowiadają za zobowiązania funduszy. Uczestnicy nie są podmiotami powiązanymi z bankiem w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Stronami umów dystrybucji jest bank, towarzystwa (działające w imieniu własnym i funduszy) oraz fundusze (reprezentowane przez towarzystwa jako organy funduszy). Na podstawie umów dystrybucji bank zobowiązał się w imieniu i na rzecz funduszy reprezentowanych przez towarzystwa do: zawierania umów z uczestnikami i osobami wyrażającymi chęć uczestnictwa w funduszach; przyjmowania, rejestrowania, archiwizowania zleceń, dyspozycji, innych niezbędnych oświadczeń i dokumentów związanych z uczestnictwem; przyjmowania wpłat oraz dokonywania wypłat i zwrotów środków dotyczących funduszy; obsługi funduszy; informowania, reklamowania i promowania funduszy; przekazywania informacji i dokumentów do agenta transferowego; rozpatrywania reklamacji.

W analizowanej sprawie treść stosunku prawnego wynikającego z opisanych w stanie faktycznym umów dystrybucji kształtuje sytuację

prawną, faktyczną i finansową uczestników nie będących podmiotami powiązanymi z bankiem. Finalnym adresatem (odbiorcą) działań wykonywanych przez bank na podstawie umów, zarówno w zakresie obsługi zleceń jak i tzw. zachęt, pozostają bowiem uczestnicy. Działania faktycznie realizowane przez bank na mocy umów odnoszą skutki zarówno dla treści stosunku uczestnictwa (jego zaistnienia, zmiany i ustania) oraz wprowadzają narzędzia umożliwiające uczestnikom podejmowanie decyzji inwestycyjnych (związanych ze stosunkiem uczestnictwa). Istotny jest również fakt, że finalny rezultat finansowy (koszt ekonomiczny) usług dystrybucji realizowanych przez bank ponoszą uczestnicy. To wpłaty uczestnika pokrywają wynagrodzenie towarzystw, przeznaczone na dalszym etapie (a więc pośrednio) na sfinansowanie świadczeń pieniężnych należnych bankowi za zrealizowane czynności mające na celu poprawienie jakości usług świadczonych na rzecz uczestników.

Poza powyższym przepływem pośrednim, wpłaty uczestników przeznaczane są także bezpośrednio na pokrycie wynagrodzenia banku z tytułu opłat manipulacyjnych z tytułu zawartych umów i zrealizowanych zleceń. Nie można jednak pominąć faktu, że stosunek prawny wynikający z opisanych w stanie faktycznym umów dystrybucji - określających zachowania stron i rezultaty finansowe - został ukształtowany oświadczeniami woli banku oraz towarzystw (ich przedstawicieli). Biorąc zatem pod uwagę powiązania łączące bank z towarzystwami została spełniona przesłanka ustalenia zachowań i rezultatów finansowych w wyniku istnienia powiązań.

Podsumowując, wynikająca z umów dystrybucji transakcja kontrolowana została zawarta z towarzystwami pomimo, że rezultat finansowy tej transakcji występuje ostatecznie po stronie uczestników.

Kwestia określenia czy orzeczone przez sąd wynagrodzenie za wykonane roboty budowlane podlega podatkowi VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.336.2020.1.DM

1) Z opisu sprawy wynika, że trwające między wnioskodawcą (spółką – liderem konsorcjum) a inwestorem rozmowy dotyczące kwoty wynagrodzenia za wykonane prace przybrały konfliktowy charakter. Następnie strony odstąpiły od umowy, a konsorcjum skierowało sprawę do sądu. Sąd dopuścił dowód w postaci opinii biegłego i orzekł, że wartość wykonanych przez konsorcjum robót, za które nie otrzymało ono wynagrodzenia wynosi X zł.

Z przedstawionych we wniosku okoliczności wynika, iż w rozpatrywanym przypadku mamy do czynienia z transakcją ekwiwalentną – świadczenie w zamian za wynagrodzenie określone w umowie. Jak stwierdzono wyżej, świadczeniem jest każde zachowanie polegające na działaniu, zaniechaniu działania lub znoszeniu (tolerowaniu) określonej sytuacji lub stanu rzeczy. Zasądzona przez sąd na rzecz wnioskodawcy kwota pieniężna nie posiada cech odszkodowania za poniesioną szkodę, gdyż nie zaistniały okoliczności, które w rozumieniu Kodeksu cywilnego powodowałyby szkodę i determinowały wypłatę odszkodowania. Należności te wynikają wprost z łączącego wnioskodawcę i zamawiającego stosunku zobowiązaniowego. Należy zwrócić uwagę, że w przypadku opisanym we wniosku możemy wskazać konkretnego beneficjenta tej usługi – inwestora, który w związku z zaistnieniem określonych okoliczności jest zobowiązany do wypłaty orzeczonego przez sąd wynagro-

dzenia. W konsekwencji należy stwierdzić, że przedmiotowe wynagrodzenie należne wnioskodawcy stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

2) Ponadto, z orzecznictwa TSUE wynika, że odbiór usługi może być uznany za wykonanie usługi pod dwoma warunkami: i) formalność odbioru musi być uzgodniona przez strony, w umowie wiążącej je, postanowieniami umownymi, ii) formalność ta powinna stanowić materialne zakończenie usługi i ustalać ostatecznie wysokość należnego świadczenia wzajemnego. Jak wynika z treści wniosku wnioskodawca nie miał możliwości wcześniej wystawić faktury za wykonane usługi, gdyż nie znał dokładnej wartości wykonanych usług. Kwota należna wnioskodawcy wskazana została przez sąd w wyroku oraz jak zostało to określone w treści umowy wynagrodzenie powinno być płatne i rozliczone za faktycznie wykonane i odebrane roboty, na podstawie protokołów odbiorów częściowych robót oraz protokołu końcowego i wystawionych na ich podstawie faktur. W opisanej sytuacji sąd na podstawie opinii biegłego orzekł, że konsorcjum wykonało prace, za które nie otrzymało wynagrodzenia w określonej w tym wyroku kwocie.

Podsumowując, w analizowanej sprawie należna wnioskodawcy kwota nie spełnia funkcji odszkodowawczej, lecz stanowi wynagrodzenie za czynności podlegające opodatkowaniu wymienione w art. 5 ust. 1 ustawy VAT jako odpłatne świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. W związku z powyższym powinna być dokumentowana fakturą wystawioną zgodnie z art. 106b ust. 1 ustawy VAT.

Kwestia opodatkowania VAT realizowania na rzecz województwa zadań polegających na wspieraniu i promowaniu jego rozwoju poprzez wprowadzenie na rynek regionalny instrumentów finansowych asygnowanych na realizację celów polityki rozwoju województwa, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 września 2020 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.494.2020.1JSZ

1) W przedmiotowej sprawie spółka realizuje zadania na rzecz województwa polegające na wspieraniu i promowaniu rozwoju województwa poprzez wprowadzenie na rynek regionalny instrumentów finansowych asygnowanych na realizację celów polityki rozwoju województwa, w tym na kreowanie aktywności podmiotów gospodarczych oraz zarządzanie środkami finansowymi w obszarze wsparcia rozwoju mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw na terenie województwa, w szczególności poprzez ułatwianie dostępu do finansowania. Koszty działalności operacyjnej ponoszone przez spółkę w związku z realizacją umowy w okresie jej obowiązywania, wraz z uwzględnieniem rozsądnego zysku, są pokrywane przez województwo w formie rekompensaty. Rozsądny zysk to kwota stanowiąca stopę zwrotu z powierzonych środków. W tej sytuacji należy stwierdzić, że spółka wykonując powierzone zadania własne województwa działa/będzie działała w charakterze podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, a wykonywanie przez spółkę ww. zadań stanowi/będzie stanowić odpłatne świadczenie usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Natomiast, rekompensata wraz z rozsądnym zyskiem, którą spółka otrzy-

muje/będzie otrzymywała od województwa w związku z wykonywaniem powierzonych zadań własnych, stanowi/będzie stanowiła – przy uwzględnieniu zapisów art. 29a ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT – element podstawy opodatkowania VAT.

2) Przedmiotem opisanej we wniosku umowy, zawartej pomiędzy województwem jako zamawiającym a spółką, jest realizacja zadania własnego województwa, służącego zaspokajaniu potrzeb społecznych, w zakresie zarządzania środkami finansowymi, powierzonymi na rzecz spółki, celem podejmowania przez spółkę działań ukierunkowanych na promowanie i wspieranie rozwoju gospodarczego województwa w oparciu o strategię inwestycyjną (wynika ona m.in. ze strategii rozwoju województwa). W tej sytuacji należy stwierdzić, że wszystkie ww. czynności wykonywane przez spółkę niewątpliwie wiążą się z realizacją powierzonych przez województwo zadań i w istocie sprowadzają się do jednego celu jakim jest zarządzanie środkami finansowymi. Spółka w ramach prowadzonej działalności i powierzonych mu zadań przez województwo nie wykonuje czynności w zakresie depozytów środków pieniężnych, prowadzenia rachunków pieniężnych, wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, długów, czeków i weksli oraz usług pośrednictwa w świadczeniu tych usług.

Tym samym usługi świadczone przez spółkę, nie mogą korzystać ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT. Ponadto, usługi te, jako usługi zarządzania środkami finansowymi nie mogą korzystać ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 38, 39, 40a i 41 ustawy VAT.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl